

بررسی اتیولوژی و توزیع فراوانی گلومرولونفریت کرنستیک در بیوپسی‌های کلیه

آیدا جلال^۱، سید محسن حسینی^۲، زهره زمانی^۱، سمانه خدادادی^۳، میترا مرادی^۳، حمید نصری^{۴*}

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: گلومرولونفریت کرنستیک، وضعیتی پاتولوژیک است که به صورت درگیری وسیع گلومرول‌ها بیش از ۵۰ درصد همراه با کرنست مشخص می‌شود که به سه دسته‌ی کلی ANCA associated basement membrane (Anti-GBM)، ایمیون کمپلکس و واکولیت‌های ANCA associated (Antineutrophil cytoplasmic antibody) تقسیم می‌شود و استاندارد طلایب تشخیص آن بیوپسی کلیه می‌باشد.

روش‌ها: این مطالعه، یک مطالعه‌ی توصیفی-تحلیلی-مقطعی بود که روی بیوپسی کلیه‌ی بیماران مراجعه کننده به یک مرکز از سال ۱۳۹۰ تا شهریور ۱۳۹۴ انجام شد. از میان ۱۱۰۸ نمونه‌ی بیوپسی، ۸۷ بیمار کرنستیک وارد مطالعه شدند. بیماران در ۶ گروه کلی نفریت لوبوسی، نفوپاتی IgA (Immunoglobulin A) و هنخ شوئن لاین (PSGN) Post streptococcal glomerulonephritis و گنر، گودپاسچر، کراپوگلوبولینی و ANCA associated vasculitis (Henoch shoen line)، واکولیت‌های ANCA associated و گنر، گودپاسچر، کراپوگلوبولینی و ANCA associated (Henoch shoen line) دسته‌بندی شدند.

یافته‌ها: متوسط سن بیماران در این بررسی، به طور کلی در تمام گروه‌ها 17 ± 36 سال (با کمینه‌ی 3 و بیشینه‌ی 81 و متوسط 32 سال) بود. ۵۴ بیمار (۶۲٪ درصد) مرد بودند. از نظر توزیع فراوانی در میان گروه‌ها $36 \pm 41/3$ بیمار IgA (درصد) نفوپاتی و هنخ شوئن لاین، 32 بیمار ($46/0$ درصد) ANCA associated vasculitis، 2 بیمار کراپوگلوبولینی و 1 بیمار PSGN بودند. در بررسی حاضر، میانگین کراتینین سرم و پروتئین ادرار 24 ساعته در بیماران به ترتیب 1 ± 2 میلی‌گرم بر دسی‌لیتر (متوسط 1 میلی‌گرم) و 1930 ± 830 میلی‌گرم روزانه (متوسط 2000 میلی‌گرم روزانه) بود. در این مطالعه، میان سن و تعداد کرنست رابطه‌ی مثبت وجود داشت ($P < 0.001$). همچنین، میان تعداد کرنست و کراتینین سرم نیز رابطه‌ی واضح و مثبتی وجود داشت ($P = 0.07$)، اما میان تعداد کرنست و پروتئین ادرار 24 ساعته، ارتباط معنی‌دار وجود نداشت.

نتیجه‌گیری: این مطالعه، اهمیت ارتباط کرنست با کراتینین سرم و سن را ناشان داد. بنا بر این، تعداد کرنست‌ها و نوع آن‌ها می‌تواند در پیش‌آگهی بیماران دخیل باشد. این مطالعه، نشان داد که IgA نفوپاتی، شایع‌ترین علت کرنستیک گلومرولونفریت در میان گروه‌ها بوده است؛ به طور کلی، کرنستیک گلومرولونفریت در تمام گروه‌ها به جز لوبوس در آقایان بیشتر بود. مطالعه‌ی حاضر، در یک مرکز انجام شد؛ پیشنهاد می‌شود که این مطالعه به صورت چند مرکزی انجام شود. همچنین، این مطالعه نقش انجام بیوپسی کلیه برای تشخیص زودهنگام کرنست را نشان می‌دهد؛ چرا که کرنست، ارتباط مثبتی با میزان کراتینین سرم داشت.

وازگان کلیدی: گلومرولونفریت کرنستیک، نفوپاتی لوبوس، نفوپاتی Immunoglobulin A، واکولیت

ارجاع: جلال آیدا، حسینی سید محسن، زمانی زهره، خدادادی سمانه، مرادی میترا، نصری حمید. بررسی اتیولوژی و توزیع فراوانی گلومرولونفریت کرنستیک در بیوپسی‌های کلیه. مجله دانشکده پزشکی اصفهان. ۱۳۹۵؛ ۳۴(۳۴): ۶۹۲-۷۰۰.

مقدمه

گلومرولونفریت کرنستیک (Crescentic glomerulonephritis) یا (CSGN) که حدود $7/4$ درصد موارد گلومرولونفریت را شامل می‌شود، وضعیتی پاتولوژیک است که به صورت درگیری وسیع

گلومرول‌ها (بیش از ۵۰ درصد) همراه با کرنست با یا بدون همراهی هایپرسلولاریتی گلومرولار تافت مشخص می‌شود (۱-۵). گلومرولونفریت کرنستیک، با تظاهر هیستولوژیک ضایعات نکروزه همراه با پرولیفراسیون اکستراکپیلاری و گلومرولار تافت مشخص

- دانشجوی پژوهشی، دانشکده‌ی پژوهشی و کمیته‌ی تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران
 - دانشیار، گروه آمار زیستی، اپیدمیولوژی، دانشکده‌ی بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران
 - پژوهشگر، انسیتو پژوهشی نیکان، اصفهان، ایران
 - استاد، گروه داخلی، دانشکده‌ی پژوهشی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران
- نویسنده‌ی مسؤول: حمید نصری

Email: hamidnasri@med.mui.ac.ir

گودپاسچر است (۷). به نظر مى رسد اين بيماري، توزيع دو قله‌ای دارد؛ به صورتی که در دهه‌های ۲ و ۳، بيشتر مردان را و در دهه‌ی ۶ زندگي، بيشتر زنان را درگير مى کند. در اين گروه، رسوبات خطی G (Immunoglobulin G (IgG) علیه Non collagenous domain of alfa3 chain of collagen type III) يا NC1 در غشای پایه‌ی گلومرول و غشای آلوئول‌های ریوی متصل می شود. آنتی‌بادی‌های ايجاد شده باعث ايجاد فاصله در دیواره‌ی عروق گلومرول می شود و در نتيجه، عوامل انقادی و سلول‌های التهابی به فضای بومن وارد و كرست تشکيل می شود. در ۱۰-۳۸ درصد بيماران، (P-ANCA) Perinuclear anti neutrophil cytoplasmic antibody Cytoplasmic antineutrophil cytoplasmic antibodies (C-ANCA) قابل بررسی است و در مطالعه‌ی ايمونوفلورسانس، رسوبات خطی IgG در راستای غشای پایه مشاهده می شود (۷-۲۸).

نوع دوم يا همان نوع ايميون كمپلکس، حدود ۱۵-۲۰ درصد كرسٌتيك گلومرولونفريت‌ها را تشکيل می دهد و بيماري‌های مختلف ايميون كمپلکس مانند نفريت لوپوسی، نفروپاتی A (Henoch shoen line)، كرايوگلومرولينمی، گلومرولونفريت لاین (PSGN) و ... ممکن است علت ايجاد اين گروه باشد. در اين حالت، رسوبات ايميون كمپلکس در گردهش، باعث فعال شدن سلول‌های التهابی و كمپلمان می شود و منجر به آسيب غشای پایه می گردد که اين آسيب با برانگixaخته شدن پاسخ ايموني همراه است و در زنجيره‌ی اين اتفاقات ايميني، كرسٌتيك توپلید می شود (۱۴-۲۳). در ايمونوفلورسانس، رسوبات گرانولار ايمونوگلومرولين‌ها و كمپلمان و همچنين، پtern Full house در نفريت لوپوسی و رسوبات مزانژیال IgA در نفريت A و هنوخ شوئن لاین دیده می شوند.

نوع سوم يا همان نوع پاسی ايميون، شایع‌ترین فرم كرسٌتيك گلومرولونفريت است (حدود ۶۰-۸۰ درصد) و طبق مطالعات صورت گرفته، بيشترین علت آسيب كليوي حاد که در بين بيوپسي‌های كليه گزارش شده است، مربوط به اين گروه می باشد. اين حالت، با عدم حضور رسوبات ايموني در گلومرول مشخص می شود و حدود ۷۵ درصد اين بيماران واسکوليت‌های عروق کوچک دارند (۱۸-۲۶).

به تازگی، نوع سوم يا همان پاسی ايميون را AAV (ANCA associated vasculitis) نيز نامیده‌اند که به سه دسته‌ی (MPA) يا Microscopic polyangiitis و Granulomatosis with polyangiitis (GPA) و گرانولوماتوز با پلی‌آنژیت (EGPA) يا Eosinophilic granulomatosis with polyangiitis تقسیم

مي شود که به تدریج، به سمت اسکارهای غير قابل برگشت كليوي پيش مى رود (۶-۱۰).

اتیولوژی كرسٌتيك گلومرولونفريت، متفاوت است، اما بدون در نظر گرفتن علت آن، نتيجه‌ی نهايی شامل آسيب غشای پایه‌ی گلومرول (Glomerular basement membrane (GBM) يا نيز خروج فيبرين و فيبرونكتين در سистем ادراري است که باعث فعال شدن سلول‌های اپي تالیا پارشیال و تقسیم آن‌ها می شود. اين موضوع، باعث شکستگی پسول بومن و ايجاد تعداد زیادي ماکروفاژ و فيبرين می گردد. اين تغييرات، منجر به انسداد توبول‌ها، اسکار گلومرول و از دست رفتن واحد نفرون مؤثر می شود (۱-۱۲). گلومرولونفريت كرسٌتيك، به صورت سه ستدرم باليني ستدرم گلومرولونفريت به طور سريع پيش‌رونده (Rapidly progressive glomerulonephritis (RPGN) يا اختلال عملکرد كليه با سير کند و اپزودهای به ظاهر برگشت پذير اختلال عملکرد كليه، خود را نشان می دهد (۱۹-۲۱).

در حالت اول، ضایعات كرسٌتيك اكثرب گلومرول‌ها را درگير می سازند و كاهش سريع و پيش‌رونده عملکرد كليه، منجر به افزایش سطح كراتينين در طی چند روز تا چند هفته می گردد و در آزمایش كامل ادرار، عالي‌می نظير هماچوری، پروتئينوری، لکوسیتوری و سیلندر (Red blood cell (RBC) مشاهده می شود. كاهش حجم ادرار، ادم، افزایش فشار خون و هماچوری واضح، از علائم باليني شایع است (۲-۱۲).

در تعامي مطالعات، مشاهده شده است که استاندارد طلايي تشخيص گلومرولونفريت هالالي (Crescentic)، بيوپسي كليه می باشد (۱-۷). از ديدگاه پاتولوژي، بيماري پنج مرحله‌ی مختلف شامل تجمع سلول‌ها در كاپيلاري، شكل گيری فيبرين در فضای بومن، تجمع سلول‌ها در فضای بومن و شكل گيری كرسٌتيك سلولار، تجمع مواد ماتريکس و جايگزيني آن به جای سلول‌های گلومرولار داخلی آسيب دیده و جايگزيني دايمی گلومرول توسيع بافت اسکار را طي می کند. هر فرایند بيماري زايی، می تواند باعث التهاب شدید گلومرولي و شكل گيری كرسٌتيك شود (۲-۶).

بر اساس پاتولوژي و ايمونوپاتولوژي، كرسٌتيك گلومرولونفريت سه دسته‌ی مازور دارد که عبارت از آنتي‌بادي عليه غشای پایه (Anti-GBM antibody)، ايميون كمپلکس كرسٌتيك گلومرولونفريت و پاسی ايميون كرسٌتيك گلومرولونفريت می باشند. در بزرگسالان، شایع‌ترین علت گلومرولونفريت به سرعت پيش‌رونده، گلومرولونفريت كرسٌتيك پاسی ايميون می باشد، اما در کودکان، فرم ايميون كمپلکس احتمال بروز ييشتر دارد (۴).

نوع اول يا همان Anti-GBM، حدود ۱۰ درصد از گلومرولونفريت كرسٌتيك را تشکيل می دهد و مثال معمول آن،

تشخیص نفروپاتی لوپوس با شدت مثبت شدن ۲ و بالاتر از C1q و همین طور مثبت شدن چشمگیر سایر آنتی بادی ها شامل IgG و C3 در مناطق مزانژیوکپیلاری قطعی شد (Full house pattern). تشخیص IgA نفروپاتی با مثبت شدن ۲ و بیش از ۲ ایمونوگلوبولین IgA همراه با مثبت شدن C3 و منفی شدن C1q داده شد. تشخیص گلومرولونفریت های ANCA associated vasculitis با نبود رسوب IgG و C1q IgA بود؛ در حالی که در این نوع گلومرولونفریت، فیرین می توانست مثبت شود. همچنین، C3 نیز به درجات کمی می توانست مثبت شود، اما غیر اختصاصی بود (۴۴-۵۵).

در مورد پورپورای هنوخ شوئن لاین، علاوه بر مثبت شدن قابل توجه IgA مثبت شدن فیرین نیز مشاهده گردید. کرایوگلوبولینمی، با وجود رسوبات IgG و C3 در مزانژیوم و فضای اندوکپیلاری و مثبت شدن سطح کرایوگلوبولین ها در خون محیطی همراه بود. تشخیص قطعی گودپاسچر، با رسوب خطی IgG بر روی گلومرولها بود. تشخیص PSGN با رسوب ایزوله‌ی C3 به صورت میکروسکوپ نوری بود (۳۰-۴۴).

در مورد بررسی لزیون ها با میکروسکوپ نوری، نمونه هایی که در فرمالین ارسال شده بودند، ابتدا پردازش شده و با پارافین بلوک بندی شدند و سپس، با ۴ رنگ استاندارد (H&E) Hematoxylin-Eosin پاس، جونز و تریکروم رنگ آمیزی شدند. لامهای ایمونوفلورسانس و رنگ آمیزی های ۴ گانه، با میکروسکوپ نوری همگی در یک آزمایشگاه انجام و توسط یک نفر خوانده شد.

این مطالعه، با بررسی پرونده ها و آمارگیری از روی آنها انجام شد. بر روی برگه هی جواب پاتولوژی هر بیمار، علاوه بر درج شدن سن و جنس، مقدار پروتئین ۲۴ ساعته و کراتینین سرم نیز یادداشت شد. در هنگام گزارش با میکروسکوپ نوری، ابتدا تعداد گلومرول های سالم و گلومرول هایی که فیروز کامل داشتند، ثبت گردید (۳۰-۴۴).

بیوپسی، زمانی مورد قبول واقع می شد که حداقل ۸ گلومرول در نمونه وجود داشت. سپس، بر اساس یک فرم، درصد آسیب ایتراستیشیال که به صورت فیروز و آتروفی توبولی بود، یادداشت شد.

به وجود حداقل ۲ ردیف سلول و اشغال شدن حداقل ۴/۱ فضای ادراری در هر گلومرول، کرسنست گفته می شود. از نظر نوع کرسنست، به وضعیتی که با مشاهده از طریق میکروسکوپ نوری، تنها سلول فضای بومن را اشغال کرده باشد، کرسنست سلولار گفته می شود. وقتی که در میان سلول ها رشته های فیروز که با رنگ آمیزی تریکروم ماسون مشخص می شود به طور ۵۰/۵۰ وجود داشته باشد، کرسنست

می شود؛ شیوع این سه دسته به ترتیب، ۴۱، ۳۰ و ۲۹ درصد گزارش شده است و میزان شیوع کرسنست در آنها به ترتیب در ۷۰ GPA درصد، در ۶۵ MPA درصد و در ۱۳/۸ EGPA درصد می باشد (۱-۳۳). آزمایش های خونی و سرولوژیک نیز می توانند بین انواع گلومرولونفریت ها تمایز ایجاد نمایند. به طور مثال، در نوع اول، آنتی بادی های ضد GBM در گردش، مشخصه ای گودپاسچر طبیعی هستند که در ۳۰ درصد موارد، ANCA نیز مثبت است (۱۹-۴۱). در نوع دوم، برای انواع مختلف بیماری های ایمیون کمپلکس، نشانگرهای مختلف وجود دارد که به طور مثال، می توان به C3 پایین در گلومرولونفریت پس از عفونت اشاره کرد. در نوع سوم ANCA نشانگر ایمونولوژیک AAV است و در ۹۰ درصد موارد دیده شده است. اگر چه ممکن است این نشانگر در ۱۰-۳۸ درصد موارد گودپاسچر و در ۲۰ درصد موارد نفریت لوپوسی باشد و به ندرت در گلومرولونفریت بعد از عفونت، هنوخ و کرایوگلوبولینمی نیز مشاهده می شود (۵-۱۰).

یافته های میکروسکوپیک در میکروسکوپ نوری در هر سه نوع CSGN مشابه است و در انواع اول و سوم، پرولیفراسیون اکسترا کاپیلاری و در نوع دوم پرولیفراسیون اکسترا و ایترنا کاپیلاری مشاهده می شد. تکروز فیبرینوئید، ممکن است در نفریت لوپوسی و AAV دیده شود و همچنین، ارتشاج اوزینوفیلیک در EGPA و گرانولوما در GPA دیده می شود (۱۰-۳۸).

از آن جایی که شیوع علل مختلف بیماری ها در شناخت و درمان بیماری نقش مهمی را ایفا می کند و در ایران مطالعه ای در مورد شایع ترین علل کرسنستیک گلومرولونفریت انجام نشده بود، این مطالعه، با هدف بررسی فراوانی عوامل ایجاد کننده گلومرولونفریت کرسنستیک با استفاده از مشخصات آسیب شناسی و آزمایشگاهی بیماران انجام گردید.

روش ها

این مطالعه، یک مطالعه توصیفی - تحلیلی - مقطعی بود که طی مرداد ماه ۱۳۹۰ تا شهریور ماه ۱۳۹۴ انجام شد. نمونه های بیوپسی کلیه که هم در فرمالین و هم در سرم فیزیولوژی و روی یخ بود، به آزمایشگاه فرستاده شد. برای هر بیمار، ۲ نمونه یکی برای میکروسکوپ نوری و یکی برای میکروسکوپ ایمونوفلورسانس در نظر گرفته شد.

نمونه های مربوط به ایمونوفلورسانس، بلا فاصله در ماده Cryostat tissue tech قرار گرفت و سپس با دستگاه Cryostat برش زنی شد و به طور استاندارد، برای C1q، C3، IgM، IgG، IgA و فیرین رنگ آمیزی شد (۴۳-۴۹).

میزان کراتینین سرم، پروتئینوری ادرار ۲۴ ساعته و میانگین سن در زیر گروهها به تفکیک درج شده است.

جدول ۱. فراوانی کرستیک گلومرولونفریت به تفکیک جنس

جمع تعداد (درصد)	تعداد مردان	تعداد زنان	
۳۶ (۴۱/۴)	۲۸	۸	IgA نفروپاتی
۳۲ (۳۶/۸)	۹	۲۳	نفریت لوپوسی
۱۴ (۱۶/۱)	۱۳	۱	ANCA associated vasculitis
۲ (۲/۳)	۱	۱	گودپاسچر
۲ (۲/۳)	۲	۰	کرایو گلوبولینی
۱ (۱/۱)	۱	۰	PSGN
۸۷ (۱۰۰)	۵۴	۳۳	جمع

IgA: Immunoglobulin A; ANCA associated vasculitis: Antineutrophil cytoplasmic antibody associated vasculitis; PSGN: Post streptococcal glomerulonephritis

در این مطالعه، میانگین کراتینین سرم و پروتئین ادرار ۲۴ ساعته در بیماران به ترتیب 2 ± 2 میلی گرم بر دسی لیتر (متوسط ۱ میلی گرم بر دسی لیتر) و 830 ± 1930 میلی گرم روزانه (متوسط ۲۰۰۰ میلی گرم روزانه) بود.

در مطالعهی حاضر، فراوانی کرستهای سلولار در تمام گروهها ۶۶ درصد، فیبروسلولار ۲۸ درصد و فیبروژه ۶ درصد بود. همچنین، در میان ۸۷ بیمار، کرست غالب در ۵۵ مورد نوع سلولار (۶۳ درصد) و در ۲۱ بیمار (۲۴ درصد) نوع فیبروسلولار بود.

همچنین، متوسط کرستهای در گروه نفریت لوپوسی ۲، در گروه IgA نفروپاتی و هنخ شوئن لاین ۱، در گروه واسکولیتی ۶ در ۱ PSGN گروه گودپاسچر ۷، در گروه کرایو گلوبولینی ۱ و در گروه ۱ بود. بررسی آماری در این بیماران نشان داد که ارتباط مثبت میان سن و تعداد کرستهای وجود دارد ($P < 0.001$). در این مطالعه، میان تعداد کرستهای با پروتئینوری ارتباط معنی داری وجود نداشت ($P = 0.155$)، اما ارتباط مثبت و معنی داری میان میزان کرست با سطح کراتینین سرم وجود داشت ($P = 0.007$).

فیبروسلولار گفته می شود. زمانی که بیشتر کرست از رشته های فیبروز تشکیل شده و در آن سلول به تعداد خیلی کم بوده یا وجود نداشته باشد، کرست فیبروزه گفته می شود. همچنین، تعداد کلی کرست ها و همین طور جزیيات آن یعنی تعداد سلولار، فیبروسلولار و فیبروز نیز در جواب پاتولوژی اعلام می گردید (۳۰-۴۴).

داده های مطالعه بعد از جمع آوری و رفع نقص، وارد رایانه شد و با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۰ (version 20, SPSS Inc., Chicago, IL) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. برای ارایه نتایج پژوهش، از جداول فراوانی و درصد فراوانی برای متغیرهای کیفی و از شاخص های آماری شامل مرکزی و پراکندگی برای متغیرهای کمی استفاده شد. برای تعیین ارتباط بین متغیرهای مطالعه نیز از آزمون های t Independent و ANOVA و ضریب همبستگی Pearson استفاده گردید.

یافته ها

در این مطالعه، از مجموع ۱۱۰۸ بیوپسی کلیه، تعداد ۹۱ بیمار دارای کرست بودند که ۴ مورد به علت نداشتن ایمونوفلورسانس مطالعه و تشخیص، از مطالعه خارج شدند و تعداد ۸۷ بیمار تحت بررسی قرار گرفتند. در این بررسی، متوسط سن بیماران دارای کرست به طور کلی در تمام گروهها 17 ± 36 سال با متوسط ۳۲ سال بود. در این مطالعه، ۵۴ بیمار (۶۲ درصد) مرد بودند. در جدول ۱، جنس بیماران در هر گروه به تفکیک آمده است.

گفتنی است که در تمام زیر گروه ها، ارجحیت با مردان بود، به جز گروه نفریت لوپوسی که $71/8$ درصد مبتلایان را زنان تشکیل می دادند. از تعداد ۸۷ بیمار، ۳۶ بیمار (۴۱/۴ درصد) دارای نفروپاتی IgA و هنخ شوئن لاین بودند (۲ مورد هنخ شوئن لاین و $34/3$ مورد IgA، $32/8$ بیمار (۲۶/۸ درصد) دارای نفروپاتی لوپوس بودند، $14/1$ بیمار (۱۶/۰ درصد) ANCA associated vasculitis و خود شامل بیماران دچار گرانولوماتوز و پلی آثیت (وگنر) GPA و P-ANCA associated vasculitis همین طور با تعداد کمتر ۲ مورد گودپاسچر، ۲ مورد کرایو گلوبولینی و ۱ مورد گلومرولونفریت پس از عفونت استرپتوکوکی بودند. در جدول ۲،

جدول ۲. میانگین کراتینین سرم و پروتئینوری و سن به تفکیک گروهها

کراتینین سرم (mg/dl)	پروتئینوری ادرار ۲۴ ساعته (mg/day)	سن (سال)	
$1/49 \pm 0/46$	1578 ± 864	36 ± 16	IgA نفروپاتی و هنخ شوئن لاین
$2/09 \pm 1/34$	230.9 ± 748	30 ± 14	نفریت لوپوسی
$2/90 \pm 2/10$	2045 ± 672	45 ± 20	ANCA associated vasculitis

IgA: Immunoglobulin A; ANCA associated vasculitis: Antineutrophil cytoplasmic antibody associated vasculitis

بحث

باشد که در کشور ما، بیماران دچار اسکولیت توسط همکاران روماتولوژیست بررسی و درمان می‌شوند و ممکن است بیوپسی کلیه در بیماران انجام شده باشد. شایان ذکر است که نفروپاتی IgA یکی از شایع‌ترین علل گلومرولونفریت در کشورهای غربی و آسیا می‌باشد که به سمت نارسایی کلیه سیر می‌کند (۲-۹).

در مطالعه‌ی حاضر، میانگین سنی در گروه نفریت لوپوسی 14 ± 30 سال و در گروه IgA نفروپاتی 16 ± 36 سال و در گروه ANCA associated vasculitis 45 ± 20 سال بود. همچنین، در مطالعه‌ای دیگری بر روی ۱۱۴ بیمار IgA نفروپاتی، میانگین سن بیماران 13.6 ± 37.7 سال گزارش شده و مشابه مطالعه‌ی حاضر بوده است (۵۹).

همچنین، در مطالعه‌ی Jennette میانگین سنی لوپوس 17 ± 33 سال و در گروه اسکولیت‌ها 20 ± 56 سال بوده است که به نتایج مطالعه‌ی حاضر مشابه داشته است (۴). در مطالعه‌ی Fujita و همکاران که روی ۱۰۳۱ نمونه‌ی بیوپسی انجام شده است، میانگین سنی بیماران دچار ANCA لوپوس 41.9 ± 19.3 سال و میانگین سنی در بیماران ANCA associated vasculitis 11.9 ± 6.6 سال بوده است که در هر دو مرور، از میانگین سنی بیماران مطالعه‌ی حاضر بالاتر بوده است (۵۸).

چنانچه گفته شد، در جدول ۲ میانگین کراتینین سرم و پروتئینوری ادرار 24 ساعته در هر گروه آمده است. در مطالعه‌ی دیگری بر روی بیماران IgA نفروپاتی، میانگین کراتینین سرم و پروتئین ادرار 24 ساعته، به ترتیب $1/6 \pm 1/5$ میلی‌گرم بر دسی‌لیتر و 17.24 ± 13.24 میلی‌گرم روزانه می‌باشد و با یافته‌های پژوهش حاضر نامخوانی دارد (۵۹).

در مطالعه‌ی Choudhury و همکاران، از میان 34 بیمار، 4 بیمار ANCA مثبت و Anti-GBM Ab نیز مثبت بوده‌اند. این مطالعه نشان داده است که ANCA مثبت در بیماران Anti GBM مثبت روی پیش‌آگهی تأثیر دارد و نارسایی کلیه در بیماران Double positive نسبت به بیمارانی که فقط ANCA مثبت است، بیشتر است. در این مطالعه، همچنین از میان 34 بیمار کرسنستیک گلومرولونفریت، 1 مورد با گلومرولونفریت پس از عفونت استرپتوکوکی مرتبط بود. در مطالعه‌ی حاضر نیز از میان 87 بیمار، 1 مورد به علت گلومرولونفریت پس از عفونت استرپتوکوکی بود (۵۷).

در مطالعه‌ی Oda و همکاران بر روی 100 نمونه‌ی بیوپسی بیماران ANCA associated vasculitis، مشاهده گردید که بقای کلیوی در بیمارانی با بیش از 50 درصد گلومرول طبیعی، نسبت به بیماران دارای بیش از 50 درصد گلوبریال گلومرولار اسکلروز، بهتر بوده است (۶۳).

در این مطالعه، میانگین سنی بیماران کرسنستیک 17 ± 36 سال بود. 62 درصد بیماران مرد بودند. میان سن و تعداد کرسنست‌ها ارتباط مثبتی وجود داشت. در تمام گروه‌های کرسنستیک گلومرولونفریت به جز نفریت ناشی از لوپوس، ارجحیت با مردان بود. به طور خلاصه، در این بررسی، ارتباط مثبت میان کرسنست‌ها و میزان کراتینین سرم وجود داشت. این مطالعه، نتیجه‌ی بررسی 1108 بیوپسی کلیه بود که بیماران استان اصفهان و نیز بیماران ارجاعی از استان چهارمحال و بختیاری انجام داده بودند.

از نظر بررسی اهمیت وجود کرسنست، Chen و همکاران در چین در بیمارستان Jinling بر روی دو گروه مورد و شاهد در بیماران لوپوسی همراه با کرسنست و بیماران لوپوسی بدون کرسنست، مطالعه‌ی انجام دادند و مشاهده نمودند که در بیماران نفریت لوپوسی که با کرسنست همراه بودند، در مقایسه با بیماران لوپوسی بدون کرسنست، پیش‌آگهی بیماری و پاسخ به درمان بدتر بوده است (۵۶).

در این مطالعه، در همه‌ی گروه‌ها، مردان بیشتر مبتلا بودند به جز مبتلایان به نفریت ناشی از لوپوس $71/8$ درصد آنان زن بودند. این یافته با مطالعه‌ی Choudhury و همکاران بر روی 34 بیمار گلومرولونفریت کرسنستیک در هند نامخوانی دارد (۵۷). همچنین، در مطالعه‌ی Jennette بر روی 632 بیمار در کارولینا نیز غالیست جنس زن در گروه لوپوس گزارش شده است (۴).

همان‌طور که گفته شد، در مطالعه‌ی حاضر، شایع‌ترین علت کرسنستیک گلومرولونفریت، IgA نفروپاتی با 41.3 درصد و سپس نفریت لوپوسی با 36.7 درصد و پس از آن، ANCA associated vasculitis با 16.0 درصد بوده است. مطالعات نشان می‌دهد که در برخی از مناطق کشورهای غربی و آسیایی، اسکولیت‌ها شایع‌ترین علت کرسنستیک گلومرولونفریت می‌باشند (۵۷). از میان این مطالعات، می‌توان به مطالعه‌ی Choudhury و همکاران اشاره نمود که در هند، بر روی 34 بیمار کرسنستیک گلومرولونفریت انجام شده است (۵۷).

در بررسی Ozturk و همکاران در آنکارا (60) بر روی 41 بیمار کرسنستیک گلومرولونفریت و نیز در مطالعه‌ی Jennette از کشور امریکا (۴)، شایع‌ترین عامل کرسنستیک گلومرولونفریت، ANCA associated vasculitis بوده است (۶۰).

بر خلاف تحقیقات پیش‌گفته، در مطالعه‌ی Chen و همکاران که در چین بر روی 528 بیمار کرسنستیک گلومرولونفریت انجام شده است، نفریت لوپوسی شایع‌ترین علت بوده است و پس از آن، بیوپسی ایمیون و نفروپاتی IgA بیشترین فراوانی را داشته‌اند (۶۱). همچنین، مطالعه‌ی Tang و همکاران در چین نیز با یافته‌ی فوق نامخوانی داشته است (۶۲). احتمال می‌رود این نامخوانی در آمار، به این دلیل

مطالعه‌ی حاضر، کرسنت غالب سلوکار و پس از آن فیروسسلولار بوده است؛ به گونه‌ای که در ۵۵ بیمار (۶۳ درصد) کرسنت غالب سلوکار و در ۲۱ بیمار (۲۴ درصد) فیروسسلولار بوده است. این یافته، نشان می‌دهد که بیوپسی کلیه‌ی بیماران در زمان مناسب انجام شده است (۵۷-۶۳).

نتیجه‌گیری نهایی این که در مطالعه‌ی حاضر، در ۸۷ بیمار گلومرولونفریت کرسنتیک، آماری بیان شد که برای اولین بار در کشور ارایه می‌شود. این پیش مطالعه، می‌تواند راه یا انگیزه‌ای برای بررسی یافته‌های بیوپسی کلیه در سایر نقاط کشور یا منطقه باشد. این مطالعه، از سوی دیگر، اهمیت بیوپسی کلیه در تشخیص این بیماری و اهمیت ارتباط تعداد کرسنت با میزان کراتینین سرم را نشان می‌دهد. بنا بر این، تعداد کرسنت‌ها و نوع آن (سلولار، فیروسسلولار یا فیروزه) می‌تواند خود در پیش‌آگهی بیماران دخیل باشد و نیازمند بررسی بیشتری است. این مطالعه، به صورت مقطعی انجام شد و پیشنهاد می‌شود مطالعات بزرگ‌تر و چند مرکزی آینده‌نگر انجام شود تا پاسخ به درمان و اثر پیش‌آگهی دهنده‌ی کرسنت به خوبی مشخص شود. همچنین پیشنهاد می‌شود که در بیماران دچار نارسایی کلیه با علت نامشخص که هنوز به مراحل نهایی و پیشرفت‌هه نرسیده‌اند، بیوپسی کلیه انجام شود؛ چرا که بیوپسی کلیه در تشخیص قطعی و نوع درمان مؤثر است (۶۴-۶۸).

تشکر و قدردانی

این پژوهش برگفته از پایان‌نامه‌ی دوره‌ی دکترای حرفه‌ای آیدا جلال به شماره‌ی ۳۹۴۵۴۸ در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان می‌باشد. بدین وسیله، نویسنده‌گان از حمایت مرکز تحقیقات آب و الکترولیت و همچنین، استاد گرامی آقای دکتر نعمت‌بخش قدردانی و تشکر به عمل می‌آورند.

در مطالعه‌ی حاضر، ارتباط مشتقی بین سن و کرسنت و نیز بین کرسنت و کراتینین وجود داشت، اما ارتباطی بین کرسنت و پروتئینوری وجود نداشت. در مطالعه‌ی دیگری بر روی ۱۱۴ بیمار IgA نفرپاتی، ارتباط واضحی بین تعداد کرسنت‌ها و کراتینین سرم وجود داشت، اما ارتباط واضح بین کرسنت و سن و نیز کرسنت و پروتئینوری گزارش نشده است (۵۹).

مطالعه‌ی Chen و همکاران در چین بر روی بیماران دچار لپوپس، نشان داد که رابطه‌ی واضحی بین پروتئینوری و پاسخ به درمان وجود ندارد. هر چند مطالعه‌ی حاضر مقطعی بود، اما چنانچه گفته شد، در سایر مطالعات نیز ارتباطی میان کرسنت و میزان پروتئینوری ادرار ۲۴ ساعته وجود نداشت (۵۶).

در مطالعه‌ی Ozturk و همکاران، میانگین کرسنت در بیمارانی که به درمان پاسخ ندادند، نسبت به بیمارانی که به درمان پاسخ نداده‌اند، کمتر بوده است. بنا بر این، پیشنهاد می‌شود که در تمام گزارش‌های پاتولوژی، تعداد کرسنت‌ها و انواع آن به طور دقیق درج شود (۶۰). همچنین، در مطالعه‌ی یاد شده، ارتباط میزان نارسایی کلیه، میزان کراتینین سرم و تعداد کرسنت‌ها با پیشرفت بیماران به سمت ESRD (End-stage renal disease) بررسی و مشاهده شده است که بقای کلیوی در بیماران با کراتینین بالای ۴/۲ و کرسنت بالای ۶۳ درصد ضعیف بوده است؛ بنا بر این، هر چند مطالعه‌ی حاضر به صورت مقطعی انجام شد، اما یافته‌های آن نیز ارتباط وجود کرسنت با میزان کراتینین سرم، پروتئینوری و سن را نشان داد (۶۰).

در مطالعه‌ی Choudhury و همکاران نشان داده شده است که شیوع کرسنت فیروسسلولار و فیروزه بینایی‌نی، پاسخ به درمان را بدتر می‌کند. در این بررسی، شایع‌ترین نوع کرسنت در بیماران کرسنتیک، نوع فیروسسلولار و پس از آن فیروزه بوده است. برخلاف مطالعه‌ی Choudhury و همکاران، در مطالعه‌ی حاضر کرسنت‌های سلوکار بیشترین فراوانی (۶۶ درصد) را داشتند. همچنین، در اغلب بیماران

References

- Mokhtar GA, Jalalah S, Sultana S. Pathological patterns of mesangiproliferative glomerulonephritis seen at a tertiary care center. *J Nephropharmacol* 2014; 3(2): 33-7.
- Nasri H, Ahmadi A, Rafieian-Kopaei M, Bashardoust B, Nasri P, Mubarak M. Association of glomerular C4d deposition with various demographic data in IgA nephropathy patients; a preliminary study. *J Nephropathol* 2015; 4(1): 19-23.
- Hajivandi A, Amiri M. World Kidney Day 2014: Kidney disease and elderly. *J Parathyroid Dis* 2014; 2(1): 3-4.
- Jennette JC. Rapidly progressive crescentic glomerulonephritis. *Kidney Int* 2003; 63(3): 1164-77.
- Nasri H, Dehghan Shahreza F. Defensins usage as novel therapeutic and diagnostic approach. *Immunopathol Persa* 2015; 1(1): e05.
- Mubarak M, Nasri H. Significance of segmental glomerulosclerosis in IgA nephropathy: What is the evidence? *J Renal Inj Prev* 2013; 2(4): 113-5.
- Moroni G, Ponticelli C. Rapidly progressive crescentic glomerulonephritis: Early treatment is a must. *Autoimmun Rev* 2014; 13(7): 723-9.
- Rahimi-Madiseh M, Heidian E, Rafieian-kopaei M. Biochemical components of Berberis lycium fruit and its effects on lipid profile in diabetic rats. *J HerbMed Pharmacol* 2014; 3(1): 15-9.
- Nasri H. Deposition of complement in the vessels of

- immunoglobulin a nephropathy patients. Immunopathol Persa 2015; 1(1): e03.
10. Tamadon MR, Ardalan MR, Nasri H. World Kidney Day 2013; acute renal injury; a global health warning. J Parathy Dis 2013; 1(2): 27-8.
 11. Amiri M, Hosseini SM. Diabetes mellitus type 1; is it a global challenge? Acta Epidemiolocrinol 2016; 1(1): e02.
 12. Baradaran A. Antiphospholipid syndrome-associated nephropathy; a nephropathy needs classification. J Nephropharmacol 2012; 1(1): 11-2.
 13. Nasri H. Antioxidant therapy for hemodialysis patients. Ann Res Antioxid 2016; 1(1): e01.
 14. Glasscock RJ. An update on glomerular disease in the elderly. Clin Geriatr Med 2013; 29(3): 579-91.
 15. Nasri H. World lupus day 2016. Immunopathol Persa 2015; 1(1): e06.
 16. Rolla D, Conti N, Ansaldi F, Panaro L, Lusenti T. Post-infectious glomerulonephritis presenting as acute renal failure in a patient with Lyme disease. J Renal Inj Prev 2014; 3(1): 17-20.
 17. Mubarak M. Hidden face of lupus nephritis exposed: Isolated tubulointerstitial lupus nephritis. J Nephropathol 2013; 2(1): 71-2.
 18. Halfon M, Teta D, Rotman S, Pruijm M, Humbert A. Rapidly progressive glomerulonephritis: a diagnostic and therapeutic emergency. Rev Med Suisse 2014; 10(419): 480-6. [In French].
 19. Hayati F, Nasouti MA, Shayanpour S, Ahmadi Halili S, Karimpourian H, Beladi Mousavi Z. Survival of patients with end-stage renal disease in Iran. Ann Res Dial 2016; 1(1): e01.
 20. Moghaddaszadeh-Ardabili S. The communication between chemical composition and supportive effects of Thymus vulgaris on immune system. Ann Res Antioxid 2016; 1(2): e21.
 21. Couser WG. Rapidly progressive glomerulonephritis: classification, pathogenetic mechanisms, and therapy. Am J Kidney Dis 1988; 11(6): 449-64.
 22. Nasri H, Ahmadi A, Baradaran A, Momeni A, Nasri P, Mardani S, et al. Clinicopathological correlations in lupus nephritis; a single center experience. J Nephropathol 2014; 3(3): 115-20.
 23. Nasri P. Mitochondria as a biomarker for cancer therapy. Front Biomark 2016; 1(1): e01.
 24. Ardalan MR, Nasri H. Acute kidney injury; the focus of world kidney day in 2013. J Nephropharmacol 2013; 2(2): 15-6.
 25. Nasri H. Crescentic IgA nephropathy; a brief communication to the current evidences. Immunopathol Persa 2016; 2(1): e07.
 26. Chen S, Tang Z, Zhang Y, Liu Z, Zhang H, Hu W, et al. Significance of histological crescent formation in patients with diffuse proliferative lupus nephritis. Am J Nephrol 2013; 38(6): 445-52.
 27. Dehghan Shahreza F. Mechanistic impact of renal tubular cell protection by antioxidants. Ann Res. Antioxid 2016; 1(1): e06.
 28. Hellmark T, Segelmark M. Diagnosis and classification of Goodpasture's disease (anti-GBM). J Autoimmun 2014; 48-49: 108-12.
 29. Lala MA, Nazar CMJ, Lala HA, Singh JK. Interrelation between blood pressure and diabetes. J Renal Endocrinol 2015; 1: e05.
 30. Kronbichler A. Boon and bane of remission induction with rituximab in ANCA-associated vasculitis: lessons learned from the RAVE-ITN follow-up study. J Renal Inj Prev 2014; 3(1): 9-10.
 31. Ardalan MR. Erysipelas-associated glomerulonephritis; a diagnostic puzzle. J Nephropharmacol 2014; 3(2): 47-8.
 32. Ezeonwu BU, Nwafor I, Nnodim I, Ayodeji A, Ajaegbu O, Maduemem E, et al. Risk factors for chronic kidney disease in children attending pediatric outpatient clinic in federal medical center Asaba. J Prev Epidemiol 2016; 1(2): e10.
 33. Asadi-Samani M, Bahmani M. Trends on the treatment of atherosclerosis; new improvements. Angiol Persica Acta 2016; 1(1): e01.
 34. Baradaran A. Lipoprotein(a), type 2 diabetes and nephropathy; the mystery continues. J Nephropathol 2012; 1(3): 126-9.
 35. Nazar CMJ, Ahmed A, Akhtar MH, Kareem N. The awareness levels, attitude and perception of people about diabetes. J Renal Endocrinol 2016; 2(1): e01.
 36. Nouri P, Nasri H. Irisin and kidney disease; new concepts. J Renal Endocrinol 2015; 1: e03.
 37. Amiri M. Type 2 diabetes mellitus; an international challenge. Ann Res Dial 2016; 1(1): e04.
 38. Rafieian-Kopaei M, Baradaran A. On the occasion of world diabetes day 2105; act today to change tomorrow. J Renal Endocrinol. 2015;1:e02.
 39. Seif EI, Ibrahim EA, Elhefnawy NG, Salman MI. Histological patterns of idiopathic steroid resistant nephrotic syndrome in Egyptian children: A single centre study. J Nephropathol 2013; 2(1): 53-60.
 40. Nasri H, Rafieian-Kopaei M, Ahmadi A, Mubarak M. Association of glomerular C4d deposition with morphologic variables of Oxford classification in IgA nephropathy patients; a preliminary study. Immunopathol Persa 2016; 2(2): e18.
 41. Nasri H. Hyperuricemia and deterioration of kidney function; a mini-review to the pathophysiological mechanisms. Acta Persica Pathophysiol 2016; 1(2): e25.
 42. Baradaran A. Comment on: Association between the proportion of globally sclerotic glomeruli and various morphologic variables and clinical data of IgA nephropathy patients. J Renal Inj Prev 2012; 1(1): 9-10.
 43. Nasri P. Predisposing factors of kidney cancers. Front Cancers 2016; 1(1): e01.
 44. Beladi-Mousavi SS, Hajibabaei K, Tamadon MR, Rafieian-Kopaei M. Relationship between free radicals and risk of kidney diseases; the role of antioxidants and their reaction mechanisms. Ann Res Antioxid 2016; 1(1): e02.
 45. Baradaran A. Renal vascular lesions in IgA nephropathy. J Renal Inj Prev 2013; 2(2): 37-8.
 46. Shahnazari B, Forootan M, Tamadon MR, Doustmohamadian S. Secondary hyperparathyroidism in chronic kidney failure. Front Biomed. 2016;1(1):e01.
 47. Baradaran A. R: IgG deposition in IgA nephropathy patients. J Renal Inj Prev 2013; 2(2): 39-40.
 48. Nazar CMJ, Bojerenu MM. Diabetes education. J Renal Endocrinol 2016; 2(1): e02.
 49. Motamed P, Dehghani N, Kiani F, Taheri Z,

- Torkamaneh S, Nasri H. New concepts in diabetic kidney disease. *J Nephropharmacol* 2015; 4(2): 47-8.
- 50.** Jafari T. Nutritional assessment in patients on hemodialysis. *J Prev Epidemiol* 2016; 1(1): e08.
- 51.** Dehghan Shahreza F. Vascular protection by herbal antioxidants; recent views and new concepts. *J Prev Epidemiol* 2016; 1(1): e05.
- 52.** Nasri H. Immunopathological predictors in immunoglobulin A nephropathy; un update to current knowledge. *Immunopathol Persa* 2016; 2(2): e13.
- 53.** Galesic K, Ljubanovic D, Horvatic I. Treatment of renal manifestations of ANCA-associated vasculitis. *J Nephropathol* 2013; 2(1): 6-19.
- 54.** Akbari R, Bahadoram M, Ghorbani A, Zarghami A. Campaigning for kidney health; an experience from kidney day in Iran. *Ann Res Dial* 2016; 1(1): e07.
- 55.** Mardani M, Rezapour P, Baba H, Balavar S, Naghd N. The nutritional status of hemodialysis patients admitted to Khorramabad's Shohadie Ashaier hospital, Korramabad, Iran. *J Prev Epidemiol* 2016; 1(1) :e09.
- 56.** Chen S, Tang Z, Zhang H, Hu W, Liu Z. Prediction of renal outcomes in patients with crescentic lupus nephritis. *Am J Med Sci* 2015; 349(4): 298-305.
- 57.** Choudhury TA, Singh RG, Singh S, Singh TB, Rathore SS. Clinicopathologic spectrum of crescentic glomerulonephritis: a hospital-based study. *Saudi J Kidney Dis Transpl* 2014; 25(3): 689-96.
- 58.** Fujita E, Nagahama K, Shimizu A, Aoki M, Higo S, Yasuda F, et al. Glomerular capillary and endothelial cell injury is associated with the formation of necrotizing and crescentic lesions in crescentic glomerulonephritis. *J Nippon Med Sch* 2015; 82(1): 27-35.
- 59.** Rafieian-Kopaei M, Baradaran A, Nasri H. Significance of extracapillary proliferation in IgA-nephropathy patients with regard to clinical and histopathological variables. *Hippokratia* 2013; 17(3): 258-61.
- 60.** Ozturk R, Yenigun EC, Dede F, Koc E, Turgut D, Piskinpasla SV, et al. Prognostic factors in crescentic glomerulonephritis: a single-center experience. *Iran J Kidney Dis* 2015; 9(1): 31-8.
- 61.** Chen S, Tang Z, Xiang H, Li X, Chen H, Zhang H, et al. Etiology and outcome of crescentic glomerulonephritis from a single center in China: a 10-year review. *Am J Kidney Dis* 2016; 67(3): 376-83.
- 62.** Tang Z, Wu Y, Wang Q, Zeng C, Yao X, Hu W, et al. Clinical spectrum of diffuse crescentic glomerulonephritis in Chinese patients. *Chin Med J (Engl)* 2003; 116(11): 1737-40.
- 63.** Oda T, Hotta O, Taguma Y, Kitamura H, Sudo K, Horigome I, et al. Involvement of neutrophil elastase in crescentic glomerulonephritis. *Hum Pathol* 1997; 28(6): 720-8.
- 64.** Dehghan Shahreza F. From oxidative stress to endothelial cell dysfunction. *J Prev Epidemiol* 2016; 1(1): e04.
- 65.** Baradaran A. Concepts towards endothelial dysfunction in diabetes mellitus. *Angiol Persica Acta* 2016; 1(1): e02.
- 66.** Dehghan Shahreza F. Renal tubular cell injury and its protection by antioxidants; new trends. *J Inj Inflamm* 2016; 1(1): e01.
- 67.** Fallahzadeh MH, Fallahzadeh MA. On the occasion of world kidney disease 2016; renal disease in children. *Acta Persica Pathophysiol* 2016; 1(1): e04.
- 68.** Nasri H. Trends toward amelioration of renal inflammation and fibrosis in various kidney diseases. *J Inj Inflamm* 2016; 1(1): e02.

Etiology and Frequency Distribution of Crescentic Glomerulonephritis in Renal Biopsy

Aida Jalal¹, Seyed Mohsen Hosseini², Zohreh Zamani¹, Samaneh Khodadadi³,
Mitra Moradi³, Hamid Nasri⁴

Original Article

Abstract

Background: Crescentic glomerulonephritis results from proliferating cells in Bowman's capsule and formation of crescents. It is classified in three major groups: Anti-Glomerular basement membrane (anti GBM) antibody mediated, Immune-complex mediated, and antineutrophil cytoplasmic antibody (ANCA)-associated glomerulonephritis.

Methods: This is a cross-sectional study of 87 biopsy-proven cases of crescentic glomerulonephritis during 2011-2015 in a single center. They were classified into six groups: Lupus nephritis, Immunoglobulin A (IgA) nephropathy, ANCA-associated glomerulonephritis (containing of cANCA and pANCA vasculitis), Goodpasture syndrome, Cryoglobulinemia, and Poststreptococcal glomerulonephritis (PSGN).

Findings: Of 87 renal biopsy, 62% were males. The mean age in all patients groups was 36 ± 17 years. Frequency distribution of the groups in our study were as follow: IgA nephropathy (41.3%), Lupus nephritis (36.7%), ANCA-associated glomerulonephritis (16%), Goodpasture syndrome (2.2%), Cryoglobulinemia (2.2%), and PSGN (1.1%). Mean and median of serum creatinine and proteinuria were 2 ± 1 mg/dl (Median = 1mg/dl) and 1930 ± 830 mg/day (Median = 2000mg/day). In this study, we found a significant positive correlation between the number of crescents and age ($P < 0.001$), additionally we found a positive association between the proportion of crescents and serum creatinine ($P = 0.007$), however, there were no significant correlation between the proportion of crescents and proteinuria ($P > 0.050$).

Conclusion: This study reveals the importance of relationship between the proportion of crescents and serum creatinine .Therefore the proportion of crescents may influence the prognosis of the disease. This research approved most prevalence reason for crescentic glomerulonephritis was IgA nephropathy. This study shows the role of renal biopsy in early diagnosis of crescentic glomerulonephritis while this study showed the positive correlation between crescents and serum creatinine.

Keywords: Crescents, Glomerulonephritis, Lupus nephritis, IgA nephropathy, Vasculitis

Citation: Jalal A, Hosseini SM, Zamani Z, Khodadadi S, Moradi M, Nasri H. **Etiology and Frequency Distribution of Crescentic Glomerulonephritis in Renal Biopsy (A Single-Center Study)**. J Isfahan Med Sch 2016; 34(387): 692-700.

1- Student of Medicine, School of Medicine AND Student Research Committee, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran
2- Associate Professor, Department of Epidemiology and Biostatistics, School of Public Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

3- Researcher, Nickan Research Institute, Isfahan, Iran

4- Professor, Department of Internal Medicine, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Corresponding Author: Hamid Nasri, Email: hamidnasri@med.mui.ac.ir